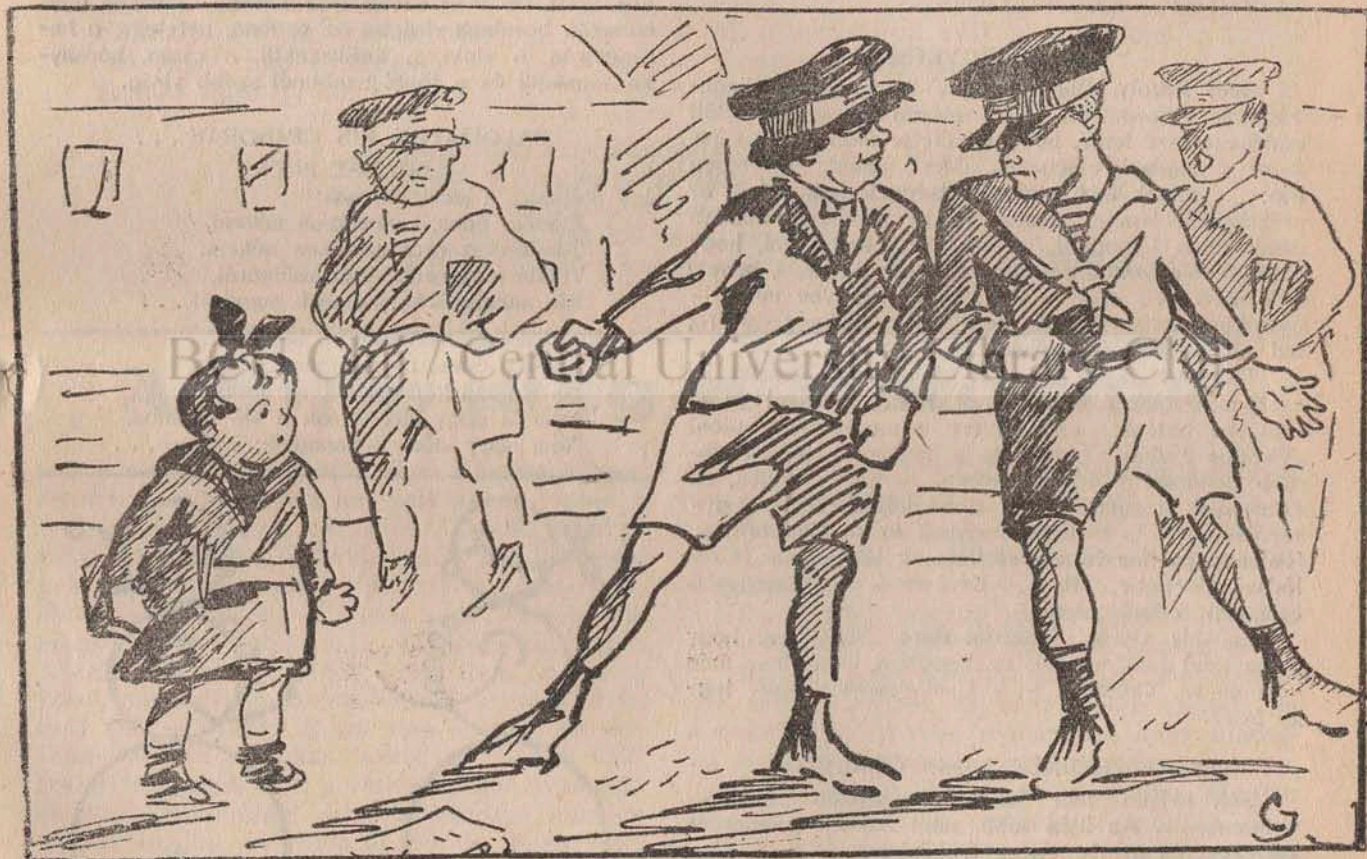

UJ CIMBORA

Az Uj Cimborák Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:
F. LÁSZLÓ MARCELLA

Tibi: Azzal henegegsz, hogy te vagy az erősebb? No lássuk, ki a legény a gáton?

Sanyi (elbizakodva): Hát lássuk! (Ölre mennek).

Dini (épp az iskolából jó ki, meglátja őket): Ugyan, ugyan fiuk, hát hozzátok, új cimborák-

hoz illő viselkedés ez? Összeverekedtek az utcán?

Sanyi, Tibi (elröstelik magukat): Igazad van Dini. Kezet nyujtanak egymásnak és kibékülve mennek hármásban hazafelé.

APRÓSÁGOK — TÁRKASÁGOK

AZ UJ CIMBORA TOBORZÓJA.

No lám, nem hiába irtunk róla, akad olyan kis cimborá is, aki a rejtvényfejtés mellett a toborzót sem hanyagolja el. Lám Hajós Pista is (Oradea), aki a következőket toborozta az Uj Cimborák táborába:

Fenyvesi Őszi, Oradea,
Glück Adrienne, Oradea.

CSALÁDSZÖVETSÉG.

Redl Károly, Bucuresii. Az Uj Cimborá elindulásának évfordulóját azzal akarja gyermekei előtt emlékeztetnie, hogy felvételre őket az Uj Cimborá Családszövetségébe. Mert, amint levelében írja: "...ennek a Családszövetségnek kell annak az erősségnek lennie, amely az Uj Cimborát minden munkájában támogatja, erősíti. Nem kell várni, hogy külön-külön forduljanak hozzánk kérő szóval, hanem áldoznunk kell ezért a kis lapért amíg van miért — melyikünk mennyit tud. Mert, hogy szükség van rá, azt elképzeljük és tudjuk..."

Thodoran S.-né, Brasov. Meleghegyi levelét jól esett újra meg újra átolvasni. Biztat, senkint és új erőt önt belénk: csak előre a megkezdett úton! „Virágos Erdély” gondolata a legszebb, leggyönyörűbb gondolat — írja levelében. — Mi, a szülők, az édesanyák megérleltük a gondolatban rejlő nagyszerűséget — s mellette vagyunk az Uj Cimborának. Kislányomat ime fel is véttem az Uj Cimborá Családszövetségébe, stb... Kérésének a legnagyobb örömmel tettünk eleget.

Székely Gyula, Somcuta-Mare. Sajnáltam, hogy aztán nem találkoztunk, de remélem, hogy lesz még alkalom rá. Örömmel írjuk Családszövetségünk tagjai közé.

KERTESZKEDNEK A KIS CIMBORÁK.

Sok helyen már kikelték a küldött ajándék-virágmagvak. Az idén löbb, mint 200 kis cimboránk kertészkedik szerle egész Erdélyben.

Sajnos, az április igen hívősen köszöntött be, úgy, hogy a palántákkal még nem lehet kint tartani, sem kiültetni. Vannak virágmagvak, pl. a cynia, a lörök szekfü, a báránka (portulácska), amelyeket lehet egyenesen a szabad földre is vetni, persze csak, ha majd megenyhül az idő.

A tavasz első virága: hóvirág. Illata nincs, de mégis nagyon kedves és örömmel üdvözli mindenki jönlétét, mert ő hozza magával a tavaszt. Aztán jó az ibolya. Kerlben, fák alatt, mezőkön egyformán otthonos. Illata messziről elárulja rejtekhelyét. Aztán

jönnek a nárciszok. Ezek közül első a sárga nárcisz. Szép színéért, de főleg illatáért és a kelyhében levő virágoréért rengeleg apró bogárka és pók keresi fel. Eppen ezért is közelről szagolgálni sem ezt, sem más virágot nem szabad, mert könnyen felszíppantódnak a benne levő apró bogárkák az orrcsatornán keresztül s veszedelemnek, betegségnek lehetnek az okozói. A jácintok már is szebbnél szebb színváltozatban nyílnak. De ám a tulipánok sem nézik téllenül az időt. Egymásulán hozzák ki bimbóikat. Őh de kedves ilyenkor a virágos kerl! De még szebb lesz később, amikor egymásulán borulnak virágba az orgona, nefelejts, a harangvirág, a viola, a lörökszekfü, a cynia, báránka, muskállí és a löbbi szebbnél szebb virág.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK ...

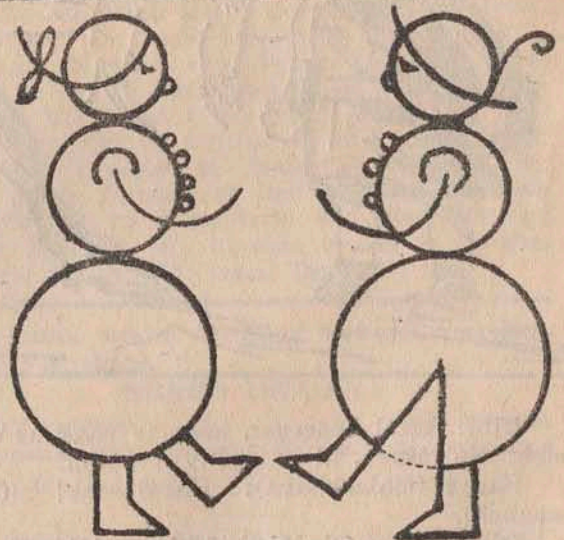
ERZSIKE ÉDES

Igy dalolnak a kicsi lányok:

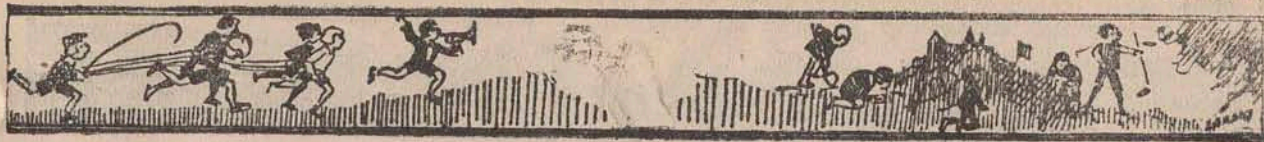
Erzsike édes, csacsogjon nékem,
Tündérországról meséljen nékem.
Tündérországról, aranykalikáról,
Kis anygalkáról, mondjuk magáról ...

De ám aztán, mikor megnő a kicsi lány:

Erzsike édes, mondja meg nékem,
Ha szépen kérném elfőjné vétem.
Nem is nagy útra, csak a kis falumba,
Nem nagy időre — mondjuk: örökre. ...

Kettő jobbra — kettő balra,
S készen is van már a tánc.
Aki ügyes lerajzolja
Ezt az ügyes táncospárt.

Tavaszi mosoly

Megjöttél!... Ujra itt virulsz,
Az ébredő fákhöz simulsz.
Elrejtőzöl bokrok tövén,
Szép kertek s szebb mezők ölen:
Tavaszi mosoly, kis ibolya!

Suttogó szellő simogat,
Ellopja büvillatodat,
Elhordja s utján üdv terem,
Sok bájos tündér megjelen:
Tavaszi mosoly, kis ibolya!

Benépesül a szép határ;
A Tavasz itt mosolyog már.
A tél után, ha könnye hullt;
A könnyből is virág virult.
Tavaszi mosoly, kis ibolya!

Elmult a gyász, a hófehér,
Csak hóvirág van, még ha él,
Mint kristályvá vált könnyhalom
Mereng az ujjongó dalon.
Tavaszi mosoly, kis ibolya!

Már illat leng s mosoly terem,
Mesél a tündér szüntelen . . .
. . . És újra hisz a föld, szegény . . .
. . . És új dal kél és új remény . . .
Tavaszi mosoly, kis ibolya!

Bodnár Irma.

A Hirip meg a Mikó fiuk

A világhíres borszéki fürdőtől nem messze, rengeteg erdőben van egy sziklahegy, ennek a tetején réges-régen vár állott, most azonban csak a romladéka látható. Ennek a sziklahegynek Várodala a neve. Valamikor, réges-régen, ebben a várban egy Hiripné nevű özvegy asszony lakott, két fiával: Domokos az egyik, Ábrahám a másik. Deli szép ifju mind a kettő, de amilyen szépek voltak arcban, olyan csúf volt a lelkük. Egész nap az erdőben esatángoltak, az utasokra leskődtek, rajtuk ütöttek, kifosztották őket s valahányszor arannyal, ezüsttel, mindenféle rablott holmival hazatértek, az anyjuk ott várta őket a vár kapujában, két koszorú volt a kezében, mind a két fiúnak a fejét megkoszorúzta. Egy szó, mint száz, az asszony sem volt külömb a fiainál s a fiuk sem különbek az anyjuknál. De nemesak aranyat s ezüstöt raboltak a Hirip fiuk, raboltak ők leányokat is. Ha megtudták, hogy valahol egy szép leány elmátkásodott, éjnek idején elrabolták s bizony sok-sok leány hervadt el a Hiripné várában. Minduntalan meg-megjelent egy-egy dalia s felkiáltott a várba, ilyenformán:

— Hallod-e, te rabló Hirip Ádám, add vissza a mátkámat!

Aztán:

— Hallod-e, te Hirip Domokos, add vissza a mátkámat!

És hívták, hogyha igazi vitézek, jöjjenek a várból. Álljanak ki egy szál kardra velük.

Hiszen, nem váratott magára sem Domokos, sem Ábrahám, egyszeribe lóra kaptak, lenyargaltak a várból, rendszerint nagy diadalal is tértek vissza s az anyjuk, mint rendesen, koszorúval várta őket a vár kapujában. Hanem egyszer mégis csak emberükre találtak. Két dalia jelent meg a vár alatt, mind a kettő gyászfeketében. Testvérek voltak: a Mikó fiuk. S testvérek voltak a menyasszonyok is: Lázárleány mind a kettő.

Nosza, nyeregbe pattantak a Hirip fiuk, de amint kiléptek a vár kapuján, mind a kettőnek megbotlott a lova.

— Jaj, lelkem fiaim, jertek vissza. — kiáltott Hiripné — megbotlott a lovatok, bizony mondom, rosszat jelent az!

De a fiuk nem törődtek az anyjuk rimán-

kodásával, mind a ketten nagyot káromkodtak, az egyik a kutyákkal etette dög állatját, a másik a hollókkal vájatta ki a szemét lovának. Kieserdült a vér mind a két ló oldalából, olyan nagy dühvel sarkantyuzták meg s egy szempillantás alatt ott is állottak a Mikó fiuk előtt.

Csakugy rengett, döngött a föld alattuk, amikor összecaptak s zengett, zugott az erdő,

amint összeverődtek a kardok s a buzogányok. Aztán egyszerre csak lefordult a lóról Ábrahám is, Domokos is. Halálhördülésük felhallatszott a várba s Hiripné kezében abban a pillanatban elhervadt mind a két koszoru.

Amikor a Mikó fiuk felvégtattak a várba, Hiripné ott feküdt a vár kapujában. Fehér volt az arca, mint a gyócsé, gonosz lelke pedig ott járt már a pokolban. *Benedek Elek.*

Éjjel az őserdőben

Hong rögtön a vezetőhöz kísértette magát, aki a bungalowtól nem messze levő kunyhók egyikében lakott. A beteg sápadtan feküdt a fekhelyén, feje és a felső teste volt bekötözve. Hong odaült az ágya szélére és a beteg pulzusa után nyult, amit pár pillanatig tartott az ujjai között. A sebesült felnyitotta a szemét és lát-szólag felismerte Hongot. Hong körülnézett a szobában és észrevette Barreaunét, aki az ajtóban állt a hindu mellett.

Hogy az asszony ne értse, annamitául kezdte a vezetőt kikérdezni:

— Mi történt a gazdáddal?

— Az ur rálőtt az egyik elefántra, amitől az egész csorda megvadult és elkezdett szaladni, az ur tőlünk egy kissé félre állt, nem látva a szaladó elefántcsordát, mindnyájan szaladni kezdtünk, mert az elefántok felénk tartottak.

— Milyen messze voltatok az elefántoktól?

— Körülbelül 70—80 méterre.

— Láttad, hogy az elefántok eltaposták a gazdádat?

— Nem láttam, de a csorda ott szaladt el, ahol az ur állt.

— Hányan voltatok összesen?

— Hat annamita és az ur volt a hetedik.

— Kétten jöttetek vissza, hol vannak a többiek?

— Két boy-t megtaláltunk beletaposva a földre és másik két boy-t nem sikerült megtalálni, talán eltévedtek az erdőben, vagy megsebesültek és sebesülten valahova elvánszorogtak és nem tudták tovább az utat folytatni. Te hogyan sebesültél meg?

— Mikor a gazdámat kerestük, találkoztam két párduccal és az egyik megsebesített, mielőtt még megdöglött volna a sebében, amit én ejtettem rajta.

— Hol volt az elefántcsorda, mikor rá találtatok, megtudod jelölni a pontos helyet?

— Ahol voltunk, oda tudnának vezetni, ha nem volnék megsebesülve, de így bajos lesz. De ha mentek a moi-okhoz vezető uton, egész a nagy falig, ott pedig a falon innen mentek legalább hat óra járásnyira...

— Jó, ezt meséld el Iráninak is, ő majd jobban megérti, szakította félbe Hong. Most még csupán annyit, hogy feküdj nyugodtan és ne hogy eszedbe jusson kínai gyógyszerekkel gyógyítani magad, ha nem akarod azt, hogy átszenderedj a másvilágra. Erős lázad van és ne igyál sokat. Iráni, ha kész vagy itt, jöjj utánnam a bungalowba, fordult a hinduhoz.

Szó nélkül kísértte vissza az asszonyt a bungalowba, de nem ment tovább a nagy hallnál és amikor az asszony kérdőn nézett rá, esendesen felelte:

— Nincs veszítenie való idő, az a fontos, hogy minél előbb a helyszínen legyek, ahol a férjét utoljára látták. Kérem önt, pihenje ki magát, ha nem jön valami közbe holnap estére, talán sikerül visszatérnem.

Miután kezét szorított az asszonnyal, visszament az autójához, ahol kevés idő múlva Iráni is megjelent.

— Tudod hova kell mennünk úgy körülbelül? kérdezte Hong.

— Tudom és ha Siva nem gördit akadályt az utunk elé és ha Annám tigrisei nem nagyon

éhesek az éjszaka, akkor oda tudlak vezetni, felelte Iráni mélyen meghajolva.

— Meddig tudunk menni az autóval? Gondolod, hogy okos dolog lesz a kocsit magunkkal vinni? Ugy tudom, hogy ha a moi-okhoz kell mennünk, vagy csak arrafelé is, nem lehetünk messze az autón.

Jól tudod uram, a legjobb lesz az autót itt hagyni és mindjárt nekivágni az erdőnek, majd az uton megmagyarázom, hogy miért.

Hong a nyaka közé akasztotta a termos palacknak a sziját, a fegyvert a kezébe vette és megindult az erdő felé. A hindu szó nélkül követte és már egy jó negyed óráig mentek, mikor a hindu beszélni kezdett.

Az annamita vezető egy nagy számár és nem ismeri az erdőt. Hogy elérje a moi-ok falát, csinált egy három napos kerülőt. Először elindult a moi-okhoz vezető uton és mikor a falat elérte, letért az utról és a fal mellett vezetette tovább a barátodat. A barátod pedig lehet, hogy nagyszerűen ismeri a kövket és tudós, de nem tudja, hogy hol kel a nap? Nézd meg te a te órát, ami mutatja, hogy hol kel fel a nap.

Hong tudta, hogy mit kell ezalatt értenie és szó nélkül elővette az iránytűjét. Megállt pár pillanatig, hogy az iránytű mutatója nyugodtan megállhasson és aztán kinyújtotta a karját kelet felé. Ez éppen ellenkező irányban volt az ó utjakkal.

Látod, ők mikor elindultak, a felkelő nap jobb oldalról sütötte őket. Így mentek egész nap. Azután egy éjjeli alvás után más irányt vettek anélkül, hogy erről tudomást vettek volna és ugyanígy cselekedtek tegnap reggel is. Mondom néked Hong, hogy az annamita vezető úgy vezette a barátodat, mintha be lett volna a szeme kötve: vakon.

Igazad lehet Iráni és ezt abból is lehet következtetni, hogy a baleset tegnap délelőtt történt és a vezető már estére, körülbelül hat órával később visszatért. Hogy tehetette meg azt az utat pár óta alatt, amit majdnem három napig róttak?

Igy beszélgetve elértek az őserdő szélére és akaratlanul is megálltak. Mig Iráni kereste a keskeny ösvényt, addig Hong visszafordult a rizsföldek felé. Az izzadság csurgott az arcá-

ról és a flanell inge már csupa víz volt, anynyira izzadt. Hiába erőltette meg a szemeit, a szuroksötétséget nem tudták átfurni. Valahol távol a Buddha hívők hódoltak az Istenüknek és ide hallatszott a nagy tam-tam (dob) zúgása, amit imádkozás és áldozás közben ütöttek. Végül Iráni visszajött. Miközben a fegyverét gondosan megtöltötte, figyelmeztette Hongot:

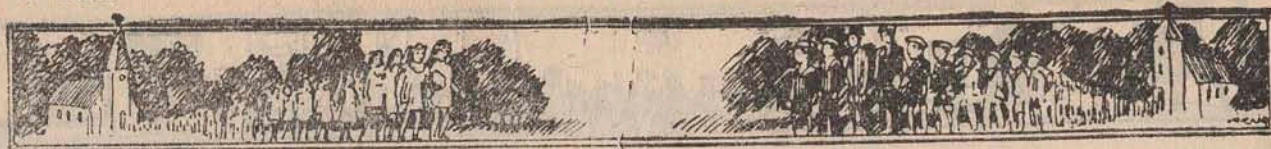
A BIVALYTEJES KÁVÉ ESETE GYURKA GYEREKKEL ÉS RÖF-RÖF ASSZONYSÁGGAL.

1. kép.

Jó a puha kenyér vajjal, hogyha nem jár bajjal — hozzá bivalytejes finom kávé, ennél pompásabban a király sem reggelizik. De, amíg a király még reggelizés közben is bizonynyal gondol az országára, Gyurka-fiu sem jobbra, sem balra nem néz, nem törődik senkivel, csak kanalazgatja a finom kávé. Rőf-rőf asszonyság távolról sóvárogva nézi, hogy nyalogatja Gyurka minden kanál kávé után a szája szélét.

— Ej be finom is lehet az a bivalytejes kávé — gondolja magában Rőf-rőf asszonyság. Tán meg is halnék, ha meg nem kóstolhatnám.

Beszélgetés Tudóka Ferkóval

— Édes apám, olyan régen nem beszélgettünk már.

— Hát bizony mostanában sokat kellett utaznom hivatalos ügyekben, keveset voltam itthon. Hát miről szeretnél beszélgetni Ferkó fiam?

— Ausztráliáról, édes apám.

Szivesen monddok róla egyetmást, ha érdekel.

Ausztrália szigeteivel együtt földünk legérdekesebb világrésze. Főképp azért érdekes, mert olyan különleges növényei és állatai vannak, amilyenek sehol a föld kerekiségén nincsenek, csak ott.

Növényvilágának királya a rendkívül magasra növő eukaliptusz fa, melynek magassága sokszor 140—150 méter. Egy Viktóriának elnevezett eukaliptusz kerülete több mint 20 méter, törzsében jól elférne egymás mellett két kényelmes szoba. Az eukaliptusznak ládzsás, bőrnemű levelei fölfelé állanak. Ausztráliában ennek a fának nagyon sokféle neve van.

A kaurifák is megnőnek 50—60 méter magasra. Legtöbb templomunk tornya egészen eltömpülne mellettük. A kaurifából lakot és furnászt készítenek.

A spinifexek bokorszerűek. Girbe-görbe karvastagságú ágaikon merev, szuróslevelű pázsitfűvek fenyegetőznek.

Ausztrália déli és nyugati vidékein a tövises akácok, a keménylándzsalevelű eukaliptusok és a tüskés spinifexek, mintha természetesen állának össze, hogy áthatolhatatlan veszedelmes élőfalat alkossanak éles fegyvereikkel.

Ausztrália legtöbb fáját az jellemzi, hogy leveleiket sosem tartják lapjukkal a nap felé, hanem mindig az élükkel. Ennél fogva ezek a fák csak kevés árnyékot adnak.

Némely vidékre jellemzők azok a fák, melyeknek törzse répa vagy kalarabé alakú.

Itt a falevelek többnyire merevek, bőrtapintatúak, melyek sosem hervadnak el és sosem hullanak le, de nem is olyan élénk zöldek, mint nálunk. Annál viritósabb színűek az ausztráliai virágok, melyeknek illa-

ta is sokkal erősebb, mint a mi virágainknak. A banánon, a szágó- és kókospálmán, valamint az ausztráliai cseresznyén kívül **eredeti ausztráliai gyümölcsfa** nincsen. A többi később telepítették be kivált az európai bevándorlók. Az itteni cseresznye arról nevezetes, hogy magja nincs benne a gyümölcstermésben, hanem künn a gyümölcsön helyezkedik el.

Az ausztráliai pálmáknak tíz fajtáját ismerjük. A gyágópálma gyümölcsének lisztjéből kenyeret készítenek. A kemény, fekete ébenfából butorokat s egyéb eszközöket gyártanak.

Ausztráliában megterem még a rizs, a babér, a cukornád, a dohány, a bors, a muszkátdíó és a kávé. Fenyőfái dus gyantát nyújtanak.

— És az állatvilága édesapám?

— Nagyon különös állatok jelennek meg előttünk: A vörös színű kenguru két méteres magasságával tűnik ki. Emlős állat. Feje hasonlít a patkányéhoz, teste pedig a nyuléhoz, azzal a különbséggel, hogy mellső lábai rövidek, de annál hosszabbak és izmosabbak hátulsi lábai, melyekkel ugorva veti előre magát. 8—10 méter hosszú ugró rohamással száguld, s majdnem úgy tűnik fel mintha repülne. Mikor megáll, két hátulsi lábára és izmos farka tövére ül.

A **kenguru** az erszényes állatok családjába tartozik. Erszényesnek hívjuk azokat az állatokat, melyeknek hasán zsebhez hasonló nyílás van. A kenguru fióka, amíg meg nem erősödik s teljesen ki nem fejlődik, addig anyjának erszényében ül, ebben a jó, puha meleg fészekben. Az erszényből sokszor két-három kengurukölyök bámul ki a nagyvilágba, mint a ificskefiókák a fészkeükből. A fiahordó nevé emlős állatnak két faja van. Az egyik Délamerikában honos, a másik Ausztráliában. Az utóbbi szintén erszényes állat, félig a rókához, félig a mókusához hasonlít. Ez a kis állat opposzum név alatt is ismeretes. A rágesálók közé tartozik. Pompás prémijéért szorgalmasan s eredményesen vadásszák. A hatalmas termetű kenguruk

(Folytatjuk.)

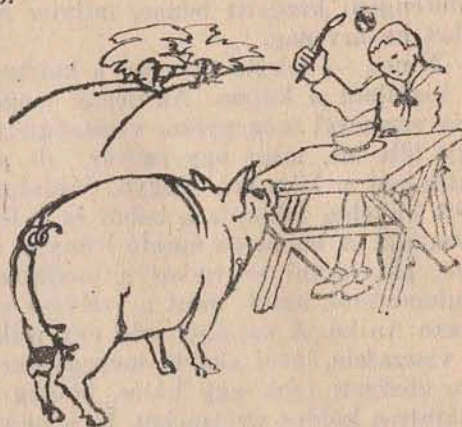
A baba.

A házban nagy volt a sürgés-forgás, nagymamát várták látogatóba. A nagytakarítással szerencsére elkészültek már, minden ragyogott a tisztaságtól, még csak a konyhában folytak az előkészületek. Anyuka olyan erővel verte a kalácstésztát, hogy máskor sápadt arca vöröse gyulladt és még a hat éves Anikót is befogták piskótát kavarni, de nem nyalt bele ám az anyu háta mögött, mint a szófogadatlan gyermekek szoktak és meg is kapta lelkiismeretessége jutalmát: kétszer annyi piskótát, minél máskor.

Este aztán megérkezett nagymama. Mindenki örült, mert nagymamát mindenki szerette, de az Anikó öröme volt a legnagyobb, mert ő még egy babát is kapott, majdnem egy akkora babát, mint ő maga volt. És hogy milyen esodaszép baba volt az, gyermekek! Én azt hiszem, hogy még a tündérek se lehetnek szebbek. Sötét arany színű és hullámos volt a haja, a szeme pedig olyan kék, mint szép májusi napokon az ég. A ruhája is fényes kék selyemből készült, ezüst virágokkal díszítve, a cipője pedig ezüst és a karján egy kicsi óra aranylott. Anikó még aludni se tudott a boldogságtól azon az éjjelen, állandóan a babával szeretett volna játszani. Azon is törte a fejét, milyen nevet adjon neki, de aztán eszébe jutott, hogy egy ilyen gyönyörű babának nem lehet csak egy egyszerűen nevet adni, hanem megkéri anyut, hogy vasárnap egy ünnepélyes keresztelőt rendezhessen, amelyikre kis barátnőit és barátait meghívassa. Anyuka beleegyezett és megígérte, hogy habos csokoládéval és kuglóffal fog hozzájárulni az ünnep fényének emeléséhez.

Szombaton Anikó a szokottnál is korábban kelt. Ezen a napon nagytakarítást kellett csinálni a baba szobákban és ezenkívül ki kellett vasalni mindegyik babának az ünneplő ruháját, hogy a holnap keresztelőn szépek legyenek. A gyermekszoba mellett egy kis kert volt, az u. n. játékkert. Az egyik sarokban egy nagy bodzafa terebélyesedett és alatta alacsony asztal és pad. Ide hordta ki most Anikó a babákat, nehogy takarítás közben valami bajuk essen. Az új baba a fának támasztott háttal, szembe ült

2. kép.

Közelebb megy hát a reggeliző Gyurkához.

— Rőf-rőf, Gyurka jó reggelt! — köszönti illedelmesen a fiúskát. Finom lehet az a bivalytejes kávé. Nem kínálnál meg belőle?

— Nem biz én! — mondja hetykén Gyurka. Már ezt csak mind magam akarom megenni. Sem neked, sem másnak nem adok belőle.

a kis kapuval, amelyik az országuttra vezetett. Anikó éppen őt öltöztette, mikor megcsikordult a kis kapu és megfordulva egy koldusleánykát látott a kertbe belépni. Anyuka, aki az Anikó szobájában volt, kijött, kezében a vajás kiflivel, mit Anikó a reggel meghagyott, magához intette a leánykát és odaadta neki. Azután be ment. A leányka megfordult, hogy kimenjen, de ekkor megakadt a szeme a szép, szőke babán.

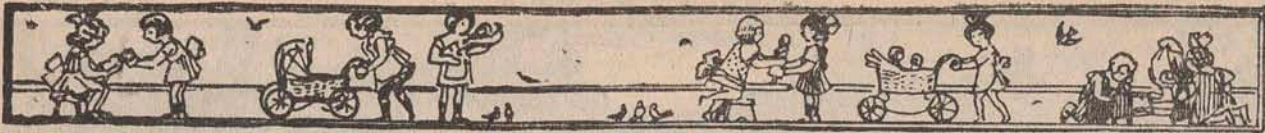
— Óh be gyönyörű — kiáltott fel, aztán mintha megijedt volna elragadtatásának ettől a hangos nyilvánításától, lesütötte a szemét és elpirult.

— Neked van ilyen babád? — kérdezte Anikó. Honnan tudhatta volna, hogy ezzel a kérdéssel esetleg fájdalmat okoz.

— Nincs, — volt a felelet. Én szegény vagyok és nincs senkim, mondta szomorúan.

Anikó szemei tágranyiltak a esodálkozás-tól. Ő azt hitte hat éves eszeeskéjével, hogy ilyen babája, ha nem is éppen ilyen mesés, de ehhez hasonló minden gyermeknek van. A barátnőinek mindnek volt.

— És mamád sincs? — kérdezte azután. De

ezt már halkabban és részvétellel kérdezte, most már derengeni kezdett benne, milyen rettentés lehet az árvaság.

— Nincs. — felelte gyorsan a koldusleányka és kiszaladt a kapun. Az uccán megállt és könnyes szemével mégegyszer visszanezített. Anikó úgy állt ott, mint egy szobor, de amikor meglátta azt a könnyes, vágyó, fájdalmas tekintetet, hirtelen felkapta a babát és a leányka után szaladt. A babát az ámuló leányka kezébe nyomta, aki szólni se tudott a csodálkozástól és meglepetéstől, aztán mint a szélvész száguldott haza Anikó. A kapuból még egy pillantást vetett visszafelé, látni akarta mégegyszer a babát, de helyett csak egy hálás, boldog tekintetet látott, a koldus gyermekét, ki a nagy kincset magához szoritva állt az országúton. Valami nagyon jó, meleg érzés fogta el Anikó szívét: akkor érezte először életében, milyen jó másnak örömet okozni, jót tenni. Ettől az érzéstől felbátorodva ment édesanyjához, a bűnét bevallani. Elmondott mindent ahogy volt, aztán lesüti szemmel várta a dörgálást. De helyett anyuka felemelte a fejét, szemébe nézett és azt mondta:

— Jól tetted kislányom.

És így történt, hogy másnap nem volt babakeresztelő. De a gyermekek úgy is nagyszerűen mulattak, mert az igéri csokoládét csak megkapták!

Petrovay Gabriella.

A SZEGÉNY IMÁDSÁGA...

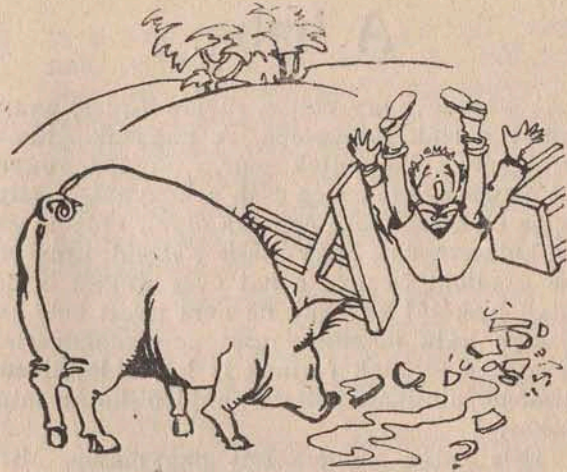
I.

*Én édes Istenem,
De sok is a szegény.
De sok is akinek
Könny reszket a szemén.*

II.

*Nyujtsd le a magasból
Te örök szeretet,
Kenyérosztogató
S könnytörő kezedet.*

Pósa Lajos.

3. kép.

— Ugy? Hát te ilyen csunya, irigy, önző gyermek vagy, aki mindent csak maga akar megenni és mindent magának megtartani? — mérgelődött Rőf-rőf asszonyság. Felágaskodott, hogy a kávé ibriket magához huzza, legalább csak egyet hörpintsen abból a finom bivalytejes kávéból.

De ám mi történt? Az asztal felborult, Gyurka kukra csücsült, leesett az ibrik, darabokra tört és kifolyt belőle a bivalytejes kávé. Azt hiszitek, hogy most Rőf-rőf asszonyság rosszul járt? Dehogyan! Itt csak Gyurka fiu járt rosszul, mert a földre került a reggelije és nem kap másat helyette. Rőf-rőf asszonyság nem ilyen kényes. Amint látszik is a képen — a földről is felnyalja a kiömlött bivalytejes kávé.

Mit játszunk gyermekek?

KÖZMONDÁS KIÁLTÁS.

Egy a tünő, akit kiküldenek a szobából. A többiek választanak egy közmondást. Ennek a szavait elosztják egymás közt. Beszölitják a játékos és mind egyszerre kiáltják a kiosztott szavakat. A játékos találja ki, mi volt a közmondás?

VARGHA GYULA ARANYMONDÁSAIBÓL:

Diadalmasabb volnál minden földi királynál.
A bün ulján, ha sohasem járnál,

A HARANGSZÓ.

Ti jó gyermekek, mindnyájan tudjátok, hogy midőn megszólal a harang, menni kell a templomba, a jó Isten házába. Ott imádkoztok azért a sok áldásért, amiben naponként részesültök. Lápésőfalván is, midőn a harangok megszólaltak, szép ünneplő ruhába felkészült a falu apraja-nagja a templomból. Szép Árpádék is a templomba siettek s velük együtt mindenki. Mikor vége lett a templomozásnak, hazafelé indult a gyülekezet. Alig, hogy elhagyták azonban a templomot, egyszerre, mint ha adott jelre csinálták volna, mindenki hátra fordult, mert a harang, dacára annak, hogy a templomot bezárták, sőt a harangozót is látták eltávozni, elkezdett ismét szólani.

Micsoda félelem, riadalom lett ebből.

— Nagy dolog ez, — jegyzé meg az egyik.

A gyermekek természetesen még jobban csodálták a különös, nem mindennapi csodát.

Végtére elhatározták, hogy kinyitják a templom ajtaját s megnézik, hogy ki huzza a harangot olyan keservesen. Egyesek a bolond Potyó Dénesre gondoltak, de senkisé látta ma a templomban. Mások gonosz szellemekről sutogtak, mondván az egyik, hogy az ő ajtója kilinesét is mindennap megrázzák. S bár elhatározták, hogy kinyitják a templom ajtaját s megnézik, hogy ki az az emberfia, aki ilyenkor csufot űz velük és huzza a harangot, bizony senki sem akadt, aki vállalkozott volna a toronyba menésre. Mindenki félt. Végtére a csintalanságáról, vásottságáról ismert Kürtös Pistát kerítették elő, hosszas rábeszélés után — miután már 100 leit is ígértek neki, — elhatározta, hogy felmegy a toronyba. Az emberek összeadták a jutalomdíjat, Kürtös Pista pedig elindult a toronyba.

— Ez sem jön vissza — mondá Tinódi Farkas, aki erős ember hírében állott. De ezalatt Kürtös Pista, a haszontalan, vásott, kötérelvaló gyermek, felérkezett a toronyba.

Mit gondoltok, kivél, vagy kikkel és mikkel találkozott? Kik vagy mik huzták a harangot? Bizonyára ti is a rossz szellemekre, vagy legalább is rossz emberekre gondoltok. A harang ütőjére egy jól megtermelt bagoly volt felakadva s az ráncigálta az ütőt ide s tova, mindaddig, míg Kürtös Pista meg nem szabadította.

Mikor a toronyablakából Kürtös Pista kimutatta a szellemnek hitt nagy madarat, mindnyájan megszégyelték magukat, hogy egyfelől mennyire bátoratlanok voltak, másfelől meg, hogy nemlétező szellemekkel létesítették be a jó Isten házat. Kürtös Pista meg nagy örömmel sietett le, hogy kézhez vegye az ígért jutalomdíjat, amit a bátorságaért kiérdemelt.

Ifj. Kolozsváry József.

A SOMCUTA-MAREI RAJZKIÁLLÍTÁS UTÁN.

Kedves, hangulatos ünnepélye volt husvét másodnapján a someuta-marei vasárnapi iskolának. Műsoros előadást rendeztek az apróságok, amelynek keretében szebbnél-szebb verseket, szindarabokat adtak elő. Szerepeltek: Mogyorósy Eta, Árpád, Magda és Bözsike, Rápolthy Jenőke, Pap Ilonka, Boda Lenesiké, Grenczner Ilu, Beesi Mihály, Cseh Kató, Boda Gizike, Derecskei Lili és Árpi, Fodor Ernő, Skarlát Sándor. De ám még másban is jeleskedtek a vasárnapi iskolások. Ők rendezték meg az Uj Cimbora someuta-marei rajzkiállítását is. A rajzkiállításnak nagy sikere volt. A jelenvolt szülők azt mondták: ha ez a kis Uj Cimbora ujság ilyen hasznos, életrevaló dolgokra tanítja, neveli a gyermekeket, támogatni fogjuk, megrendeljük mi is ezt a kis ujságot. Meg is rendelték. Volt öröm, ujjongás a gyermeknép között. S mint ujdonsült kis cimborák nem akarnak elmaradni ők sem a többiek mögött, akinek nem volt készen rajza, hozzáfogott és rajzolt, de mindeniknek volt rajza a rajzkiállítás lezártakor. Rajzaikat bírálóbizottság vizsgálta felül s az első díjat Rápolthy Jenő Sándor 7 és féléves kis cimborának ítélte, a második díjat Markovits Lilike I. g. o. tanulónak, a harmadik díjat Mogyorósy Árpádnak. Jutalmat nyertek még: Cseh Kató, Papp László, Derecskey Árpád és többen.

Someuta-marei kis vasárnapi iskolások kitérték magatokért, mikor nálatok voltunk. De ám az Uj Cimborák sem hagyják viszonzatlanul. Láttuk, hogy a templom körül szép gyepes-keres térség van. Nos, mi még viszonzásul küldünk nektek virágmagvainkból, hogy a templom környékét szebbnél-szebb virágokkal ültethessétek majd tele.

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK NEY ANDOR VERSEIBŐL.

A TAVASZ BEKÖSZÖNTÉSE.

Megjöttek a gólyák
Bucsuzik a tél.
S ami eddig pihent
Uj életre kél;

Fészket rak a madár,
A rügyező ágon,
S elköltözik a tél
Szilaj paripákon.

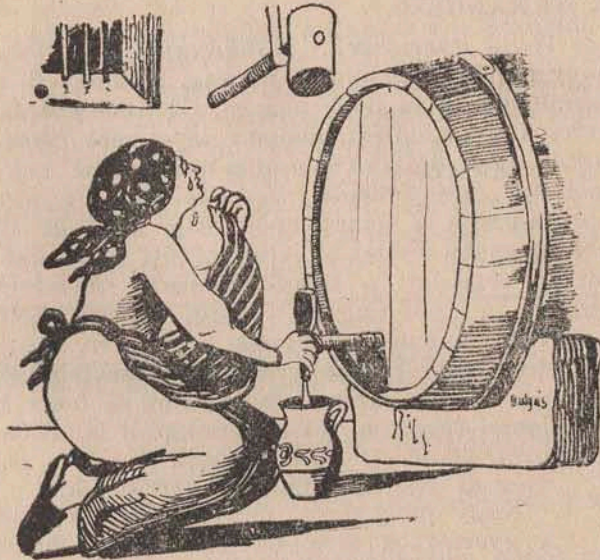
Kizöldül a rét is,
Legelnek a nyájak,
S látszanak messziről
Csodás, kies tájak.

Boldog most mindenki
Hogy itt a szép tavasz.
Éredj, eredj esul tél
Biz senki sem maraszt.

KIRE MARAD A KIS KÖDMÖN?

Egyszer egy legény megházasodott. Javában tartott a lakodalom, mikor a bor elfogyott és így a pincébe kellett menni érte. Na ki menjen le. Le ment az uj menyecske és megeresztette a csapot. Amíg a bor folyt elgondolkozott, hogy majd lesz nekik egy szép kisfiuk és annak majd vesznek egy kis ködmönt. De egyszer csak a menyecske el kezdett sírni keservesen, mert elgondolta, hogy majd a legénykét leküldik a pincébe borért és a fiu nem ügyel magára s így a hordó fölött levő balta a fejére esik s meghal. Jaj, jaj, kire marad akkor a kis ködmön?

A menyecske annyit sirt, hogy a bor már a kancsó mellé folyt. A násznép pedig várta a bort s a menyecskét, de csak nem jött. Lemegy a vőlegény is, hogy nézze meg, mi lett már a borral s megkérdi: Mért sírsz feleség? Az asszony elmondja buját és erre a vőlegény is sirásra fakadt. Ketten olyan bögést csaptak, hogy ijedtében a násznép is lefutott a pincébe, ahol szörnyülködve

látták, hogy a bor bokáig ér a pincében.

A násznép aztán megvigasztalta az uj házaspárt. Nem kell busulni a legénykéért. Egyszerűen nem fogják leküldeni majd a pincébe borért, akkor nem esik a fejére a balta, nem fog meghalni s így mégis csak ő rá marad a kis ködmön.

Lutsch Vilmos IV. g. o. t.

Közmondások — bölcsmondások.

*Derecskey Sándor és Lali IV. és III. el. o. t.
Baia-Mare, gyűjteményéből.*

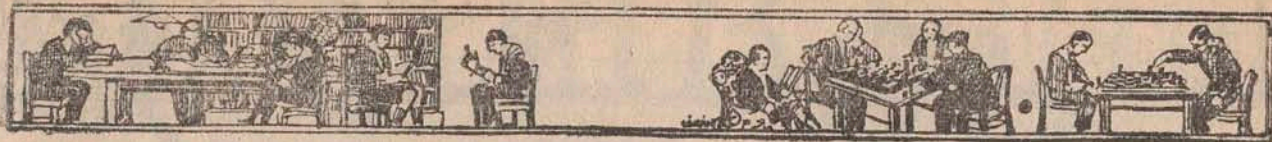
1. Az okosabb enged. 2. Többet ésszel, mint erővel. 3. Ki mint vet, úgy arat.

Makó Tivadar III. el. o. t., Resița gyűjteményéből:

1. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. 2. Aki másnak vermet ás, maga esik bele. 3. Ki mint veti ágyát, úgy alussza álmát.

Oszti írja a dolgozatában:

... A kör olyan kerek vonal, amelynek a közepén egy lyuk van...
(Vajjon ti is így tudjátok?)

SZERKESZTŐI ÜZENET

Ha levelel írtok gyermekek, pontosan írjátok meg a helység nevét, ahol laktok, az esztiendőt, a hónapot és a napot. Azt is megírhatjátok, hogy hány évesek vagytok és hanyadik osztályba jártok.

Sebesi Laura, IV. el. o. l., Betesli. Örömmel olvastad, hogy nyertes lettél a rejtélyfejtésben, csak ezon busultál, hogy nem kapsz üzenetet. No lám, most kapsz — még pedig egy gyöngyvirágos üzenetet. Azt írod, hogy az Uj Cimborát nagyon szereted, meg sem tudnál lenni nélküle. Elek nagyapónak sok versét ismered, könyvnélkül is. Ezt szeretem hallani. De nem csak a verseit ismered Elek nagyapónak, hanem őt, magát is ismered személyesen. Bizony a korabeli gyermekek közül ezt kevesen mondhatják el. Irj máskor is, kis cimborá. — **Ney Zsuzsika, Oradea.** Elt ejt az a csunya beleség! No, az a fő, hogy túl vagy rajta. A virágmagvakat megkaptad, el is ültetted. Azóta már bizonyára ki is keltek, Elek nagyapó verseiből és meséiből sokat ismersz. Majd jelöld is meg, névszerint, hogy melyeket. Van Elek nagyapónak egy nagyon szép mesegyűjteménye „Erdélyi Népmondák” címen a Minerva R. T. adta ki Clujon. Ezt is olvasd majd el. A husvéli bizonyítványod három kivételével hiszta 10-es. Ez már igazán szép bizonyítvány. Elképzelem milyen nagy örömet szerezteél vele kedves szüleidnek. — **Gállfy Sárka és Zollán, Mihai Viteazu.** Mindig megfektetek a rejtélyeket, csak hogy az a baj, hogy sokat kér a postás bácsi a levélfeladásért. Tudjátok mit kis cimborák? alkár egymással jó barátságban, ismeretségben vagytok, próbáhtok meg közös portóval írni. A li falatokban is van még egy kis cimboránk, lám, ha együtt írnátok, épp csak a felébe kerülne a bélyegköltség. — **Névtelen rejtélyfejtő.** „Kedves Uj Cimborák!” megszólítással kaptuk a trombitás keresztrejtély megfejtését. De ám kis cimborá — ilyen ügyes voltál — eltelejtetted a nevedet aláírni. No majd írd meg utólag. — **Veress Jenőke és Bözsike.** A husvéli üdvözléte köszönöm. A 8. és 9. szám megfejtése idejében beérkezett, részt is vesz a sorsoláson. — **Labud László, Pista és Bandi, Alba Julia.** A kékszalagos barikóval küldött husvéli üdvözléte megkaptam. Köszönöm a figyelmeit, hogy gondoltatok rám. — **Grünberger Oly, Cluj.** Szerelnéd már, ha olvashatnád a „Föld alatt, föld felett” c. könyvet. Én is kis cimborá. No reméljük, hogy meg is jelenik mihamar. — **Szlavik István, III. g. o. l., Arad.** Nagy érdeklődéssel olvassátok az „Éjjel az őserdőben” című folytatásos elbeszélést. Sőt a fiuk is az osztályban. Fogadásokat teszték, hogy ez lesz benne, vagy az, s így fog következni, vagy amugy. Örülök, hogy ti a nagyobbak is találtok

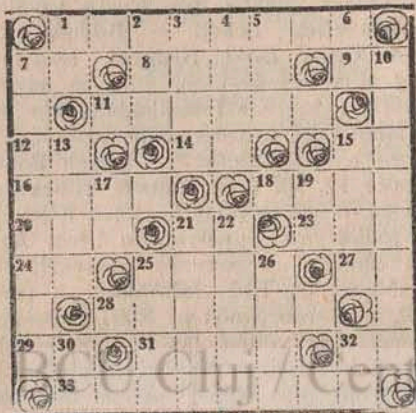
magatoknak érdekes olvasnivalót az Uj Cimborában. Aztán ez a förténet valóságban is meglörtént, bizonyára ezért is van iránta olyan nagy érdeklődés. — **Veszprémi Karesi, Debrecen.** Még csak karácsony óta vagy kis cimboránk, de már is úgy megszeretted az Uj Cimborát, hogy el nem cserélnéd semmi másért a világon. Nagyon sajnáltad, hogy befejeződött a „Föld alatt, föld felett” meséje, de édesanyád megígérte, hogy ha megjelenik könyvalakban, meg fogja neked venni. — **Thodoran Valika, Brasov.** Azt írod, hogy sok verset tanultál már az Uj Cimborából és nagyon felszettek neked a Bodnár Irma néni versei. — **Csüry Évike, Nisipeni.** Nagyon sajnáltam, hogy nem beszélhettem édes jó anyáddal, mikor bentjárt a szerkesztőségünkben. No majd legközelebb kipótoljuk az elmaradt beszélgetést. Készül-e kis cimborá a baba-paplan? — **Imreh Bandi III. el. o. l., Sándor IV. el. o. l., Brasov.** Nincs semmi baj két kis cimborá, azért, hogy késtetek a levéllel. Amikor több időtök lesz, gyakrabban írtok. Az új rejtélyeket átadtam a rejtély-szerkesztő bácsinak. — **Akosi Mancsi és Tibi, Satu-Mare.** A rejtélyeket beérkezett. — **Tereh Sanyi és Klári, Satu-Mare.** Sajnáltam, hogy nem voltam benne a szerkesztőségben, mikor nálunk jártatok, a rejtély megjelés jó. Az új rejtélyt majd nem kép-, hanem behűjtvényben fogjuk közölni. — **Lutsch Vilmos, Mercurea Ciuc.** A husvéli üdvözléte köszönöm. A „Kevesen tudják” gyűjteményben vannak használható, ügyes dolgok, de arra kell fektetni a fösúlyt, hogy amit leírsz pontos és helytálló legyen. — **Sólyom Fekete István, Valea lui Mihai.** Köszönöm kis cimborá a meghívást, nálatok leszek, de nem most vasárnap, hanem majd csak április 15.-én. Az is meglehet, hogy ha valami közbé nem jön, már 14.-én ott leszek nálatok. A viszontlátásig is szeretettel köszöntelek mindnyájatokat. — **Tóth Klárka IV. el. o. l.** Derék kislány vagy Klárka. Édes apád beteg és te végzed helyette a levelezést. Szépen, világosan írsz mindenről, alkár csak egy nagy. Az új dátum ellen semmi kifogásom sincs. A rajzokkal, kézi munkáikkal készültetek. Édes jó apádnak jó egészséget és gyógyulást kívánok. — **Karikás Ilonka, Satu-Mare.** Pontrejtélyeid ügyesek. Majd közölni fogunk belőlük. — **Löwy Lilike és Sárka, Satu-Mare.** Ez már dicséretreméllő szorgalom, még most nemrég lettetek kis cimboránk és már is ilyen szép eredménnyel fejtetitek a rejtélyeket. — **Roman Katóka III. el. o. l., Satu-Mare.** Szépen írtál Katóka és jó helyesírással. Örülök a küldött virágmagoknak. Az új rejtélyeid jók. Irj majd máskor is. — **Henter Béla I. g. o. l., Brasov.** A husvéli jókivánságokat köszönöm. A virágmagvacskák szerencsésen megérkeztek, azóta már kertészkedsz is.

FEJTÖRŐ

KERESZTREJTVÉNY

Beküldte: **Róth Manci és Imre, Satu-Mare.**

Vízszintes: 1. Bűvös erővel bír. 7. Időhatározó szó. 8. Utszéli mélyedés. 9. Láb mássalhangzói. 11. „Vakond” belüli keverve. 12. Rag. 14. Vissza: líbhang. 15. A jó ember teszi. 16. Védelmes. 18. Ázsiai állam. 20. Ebbe lőnek. 21. Híg mássalhangzói. 23. Nép belüli keverve. 24. Vissza: kicsinyítő képző. 25. Franciaországi folyó (fon.) 27. Latin „e”. 28. Minden folyó mellett van. 29. Buzdító szó. 31. Nem valóság. 32. „És” franciául. 33. Híres francia császár és hadvezér.

Függőleges: 1. R-el minden asszony csinálja. 2. Vizi állat. 3. Apátlan, anyátlan. 4.ora (hangszer). 5. S. K. D. 6. Állatok lakhelye. 7. Selyem fajta. 10. Európai főváros. 13. Vissza: buzát költik. 15. Leány-név. 17. Hamis. 19. S. E. 21. Madár. 22. Akadály. 25. L. O. A. P. 26. S-el borasztó. 30. Vissza: buzdító szó. 32. Vissza: híllószó.

8. szám megfejtése. **Vízszintes:** 1. Zsoké, 2. Szent István, 3. Huszár, 4. Lenke, 5. Kánikula. Három árva sír magában.

Ki találja ki? 1. Temesvár. 2. Gyanta, kender és lenolaj keverékéből. 3. Árpád után, fia Zsolt lett a fejedelem. 4. Călugăreni és Giurgiu mellett. 5. Ady Endre.

KI TALÁLJA KI?

1. Keriben kapiló, szegen szityiló. — Mi az?
2. Melfől meddig tart a tavaszi évszak?
3. Az Árpád fia, Zsolt után következő Taksony fejedelem uralkodásához melyik szomorú emlékü hadjárata fűződik a kalandozó magyaroknak?
4. Melfől meddig élt Körösi Csoma Sándor?
5. Milyen fürdőhelyeket ismertek Szahmárme-gyében?
6. Kiket ismertek magyar meserők közül?

Megfejtést küldtek be: Karajos Irmuska, Feldioara Rásboieni; Berger Emily, Carei-Marei; Szabó Olga, Brasov; Weiss Regina, Oradea; Fáy Árpádka, Ciocăia; Princzinger Bandika, Carei; Ferenczy Margitka, Câmpia Turzi; Pop Margareta és Magda, Satu-Mare; Hadady Tibi, Satu-Mre; Weress Jenőke és Bözsike, Brasov; Szlávik István, Arad; Grünberger Oly, Cluj.

Nyeretesek lettek: Ferenczy Margit, Câmpia Turzi; Berger Emily, Carei, Szlávik István, Arad.

A kiadóhivatal postája

Pástyan István 50; Vadnai Böske 20; Román Kaló 50; Csűrű Mildósné, Nisipem 100; Tiba Gyuszi, Loco; Lövy Menyhért, Loco 50; Györy Bertus és Évike, Agris 200; Fried Laci, Loco 50, Line Zofán, Brasov 50; Szabó Márta, Turda 50; Harkácsi Juliska, Loco 17; Kiss Jakab Mária, Cernatu 50; Tóth Teréz, Tásnad 100; Dr. Szabó Jenő, Iernul 100; Sipos E., Alba-Iulia 50; Adám Kató, Petreni 50; Gróf Béldy Mildós és Margit, Diciosánmarin 100; Gál Jenő, Iacod 100; Gál Dezső, Coltesli 100; Raduch Gy. Hermann Ernő, Cluj 50; Mogyoróssy Árpai, Somcuta 50; Lévay Laci, Somcuta 50; Boda Gabi, Somcuta 50; Papp Ilonka, Somcuta 50; Ref. vas. isk., Somcuta 100; Markovits Lili, Somcuta 50; Róm. Kath. Jótékony Egylet, Somcuta 50; Kapatán Annuci és Rózsika, Somcuta 100; Ifj. Falf Lajos, Tásnad 50 Lei.

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szvettert, sapkát Satu-Maren,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyetek.

Str. Vasile Lucacu.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE